

zovanje kako bi mogli dobro gospodariti svojim šumama. Upravo tome služi ova vrlo moderno uređena škola internatskog tipa, koja uz stručnu izobrazbu nudi i brojne druge sadržaje za upotpunjavanje slobodnog vremena.

Kako studijska putovanja koja organizira vinkovački Ogranak Hrvatskoga šumarskog društva uz stručni, uvijek imaju i onaj turistički – zabavni dio, taj sadržaj nije izostao ni ovaj puta. Tako se kao posebno atraktivan ističe posjet Oktoberfestu, jednom od svjetski prepoznatljivih turističkih simbola grada Münchena i Bavarske, a između ostaloga, jednako je dojmliiva bila i vožnja čamcima klancem Dunava. Bavarci su najavili uzvratni posjet Vinkovcima iduće godine, gdje će prevoditelj biti upravitelj šumarije Vukovar Željko Majer, dipl. ing., koji je ovaj posao izvrsno obavio i prilikom ovog putovanja.

I. Gregorović

IZLET U ISTRU HRVATSKOGA ŠUMARSKOG DRUŠTVA OGRANAK ZAGREB

Izlet u Istru planirali smo za proljeće, ali zbog raznih organizacijskih problema uspjeli smo ga realizirati tek 4. i 5. listopada. Možda i bolje, jer jesen u Istri pruža nezaboravan ugođaj.

Autobusom Šumarskog fakulteta krenuli smo rano s Trga Mažuranića i već nakon nekoliko sati bili s onu stranu tunela Učka, gdje su nas dočekali naši domaćini i upoznali s programom našeg boravka u Istri:

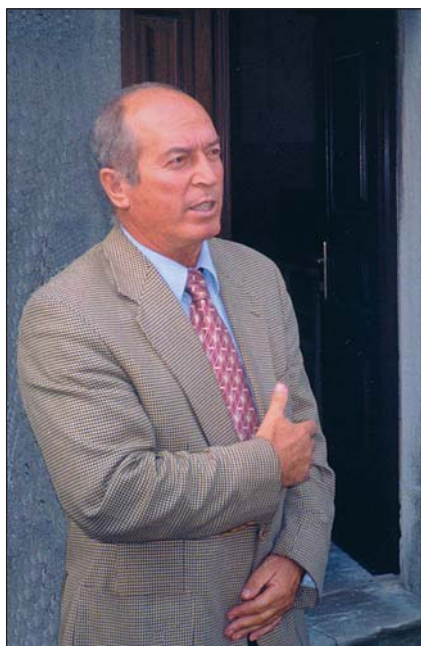
1. dan:

- posjet Humu, najmanjem gradu na svijetu,
- putovanje kroz središnji dio Istre, pokraj Buzeta do Motovuna, smještaj i ručak,
- iza ručka posjet Motovunskoj šumi i akumulacijskom jezeru Butoniga,
- večera i spavanje u hotelu “Kaštel” u Motovunu.

2. dan:

- ustajanje, doručak, putovanje autobusom do Fažane,
- u 10 sati prijevoz brodicom do Velog Brijuna,
- razgledavanje otoka uz pratnju stručnog vodiča,
- povratak brodom te autobusom do konobe “Volte” u Kozarima,
- ručak oko 16 h, oproštaj i povratak u Zagreb.

Naši domaćini tijekom našeg boravka bili su Mario Marečić dipl. ing., voditelj Uprave šuma – Podružnica Buzet, Ivan Pentek, dipl. ing. upravitelj šumarije Pazin i predsjednik Hrvatskoga šumarskog društva – Ogranak Buzet, Mladen Čaleta, dipl. ing. upravitelj šumarije Buzet.

Slika 1. Voditelj Uprave šuma Podružnice Buzet g. Mario Marečić, dipl. ing. šum.

Informacije koje smo dobili od naših gostoljubivih domaćina i dojmovi koje smo doživjeli za vrijeme našeg boravka, ne bi stali na sve stranice ovoga časopisa.

Prije ulaska u grad Hum, domaćini gospoda Marečić i Pentek, upoznali su nas s organizacijom Podružnice, šumskim zalihama, načinom gospodarenja, etatom i dr. Ova podružnica gospodari s vrijednom šumskom površinom, skromnog šumskog fonda i malog etata, ali velikog potencijala, koji se očituje u povoljnoj klimi, raznolikosti vegetacije i velike vrijednosti šumskog zemljišta, od kojega je značajan dio u privatnom vlasništvu.

Posjet Humu, najmanjem gradu na svijetu, koji ipak ima sva obilježja srednjovjekovnog grada, a kojega su po tradiciji napravili istarski divovi od materijala koji im je preostao poslije gradnje velikih istarskih gradova, trajao je kratko. Crkva, središnji mali trg, ka-

Slika 2. Mladen Čaleta, upravitelj šumarije Buzet i Ivan Pentek, upravitelj šumarije Pazin i predsjednik Hrvatskoga šumarskog društva – Ogranak Buzet

menim pločama pokrivene malobrojne kratke ulice sa starim kućama u kojima stalno živi svega desetak stanovnika, koji sami biraju svog gradonačelnika, izaziva čudesan osjećaj prošlosti.

Nakon vožnje kroz prekrasni dio središnje Istre, pokraj Buzeta, Istarskih toplica, dolinom rijeke Mirne i Motovunske šume, stigli smo autobusom do podnožja zidina staroga grada Motovuna, koji dominira nad dolinom Mirne. Uskim ulicama Motovuna uputili smo se prema središtu grada. Prošli smo ulicom u kojoj je živio i radio šumar i izumitelj češkog porijekla Joseph Resel (1793-1857), kojega povijest pamti po izumu brodskog vijka, a koji je izazvao pravu revoluciju u brodograditeljstvu. Stigli smo do starog ali obnovljenog hotela “Kaštel” s udobnim sobama i dobrim restoranom. Rakija “biska”, pripravljena s imelom, lovački ručak i malvazija, vratili su nam snagu pa smo se nakon ručka uputili na obližnje jezero Butoniga, a zatim u Motovunsku šumu.

Akumulacijsko jezero Butoniga umjetno je jezero na istoimenoj pritoci Mirne, kapaciteta 20 milijuna ku-

Slika 3. Ing. Čaleta s grupom izletnika na zidinama Motovuna (Foto: Bolont)

bika vode, koje uz stari Rimski vodovod opskrbljuje Istru pitkom vodom.

Motovunska šuma ima sva obilježja tipične nizin-
ske šume, čiji opstanak ovisi o razini podzemne vode
rijeka Mirne. Lužnjak, jasen, brijest i druge vrste tipi-
čni su elementi nizin-
ske šume. Na rubnome dijelu na-
lazi se kultura taksodija koja datira još iz 30-ih godina
prošloga stoljeća. To su ogromna, prekrasna stabla sa
širokom piramidalnom krošnjom, ravnoga debla i ko-
ljenastih izraslina korijena, koje do visine jednog me-
tra izlaze iz vlažnoga tla.

Posebno obilježje Motovunske šume je to što je ona
“epicentar” poznatog istarskog tartufa, koji se u Istri
javlja ispod površine zemlje u dolini rijeka Mirne i
Raše. Ima ih više vrsta, a najpoznatiji je plemeniti bije-
li tartuf (*Tuber magnatum* Pico) čija vrijednost doseže
iznos od nekoliko tisuća Eura po kilogramu (ovisno o
veličini). Najvećega do sada je u listopadu 1999. g. na-
šao gospodin Giancarlo Z i g a n t e . Težio je 1,31 kg i
upisan je u Guinnessovu knjigu rekorda.

Ova kulinarska delicija, na granici hrane, začina i
afrodizijaka, u jesen aktivira mnogobrojne tartufare sa
psima tragačima različitih pasmina i to podsjeća na
zlatnu groznicu. Tijekom sezone pronade se oko 5 tona
bijelog tartufa i mnogo više ostalih vrsta. Mi smo u ve-
černjem obroku kušali “razumnu” dozu i lako je povje-
rovati da uz dobro vino ima čudesno djelovanje.

Prije povratka u hotel “Kaštel” posjetili smo lugar-
nicu u Livadama, mjestu gdje se događaju mnogobroj-
ne manifestacije.

Drugi dan krenuli smo rano autobusom do Fažane,
gdje smo se već u 10 sati popeli na brodić koji nas je za
10-ak minuta prevezao preko 3 km širokog Fažanskog
kanala do lučice Velog Brijuna.

Brijunski otoci, njih ukupno 14, površine 736 ha
(Veli Brijun ima površinu od gotovo 700 ha), ukupnog
opsega od 46,6 km, predstavljaju veličanstveno djelo
prirode i čovjeka koji je oblikovao tu ljepotu prirode,

Slika 4. Veli Brijun – grupa izletnika okupljena oko masline stare 1600 g.

vodeći računa da ne poremeti sklad tišine i života. U
lučici Velog Brijuna sjeli smo na izletnički vlak (ima ih
više) i uz pratnju stručne voditeljice krenuli na obila-
zak otoka. Tijekom više od 2 h vožnje dobrim putovi-
ma upoznavali smo se s poviješću otoka od ilirskog
doba do današnjih dana.

Intenzivni razvoj otočja počinje 1893. g., kada je
njihov vlasnik Paul Kupelwieser, austrijski industrija-
lac, počeo stvarati na Brijunima turističko središte eu-
ropskog visokog društva. Bilo je potrebno prethodno
sanirati malarična područja, u kojoj je akciji osobno
sudjelovao bakteriolog i nobelovac Robert Koch.

Poslije rata, u razdoblju od 1947. do 1980. godine
razvoj otočja vezan je za ime Josipa Broza Tita, koji je
na Velikom Brijunu imao službenu, a na otoku Vangi
privatnu rezidenciju. Tada su Brijune posjetili mnogi
državnici koji su odsjedali u luksuznim objektima,
okruženi okolišem i sadržajima koji se rijetko gdje u
svijetu mogu naći na jednome mjestu.

Posebna briga posvećena je prirodnim i kulturnim
vrijednostima. Na otoke su naseljene mnoge egzotične
vrste životinja i biljaka, a u safari parku nastanjene su
žirafe, antilope, zebre i mnoge druge životinjske vrste.
U zoološkom vrtu nalaze se slonovi (koje je poklonila
Indira Ghandi), tigrovi, lavovi, leopardi i druge životi-
nje. Danas se brojno stanje zbog šteta na vegetaciji odr-
žava na oko 700 grla jelena i 300 grla muflona. Na oto-
ku žive mnoge autoktone vrste te vrlo veliki broj ptica.

Slika 5. Predsjednik HŠD-a ogranka Buzet Ivan Pentek pozdravlja izletnike na rastanku u konobi “Volte” u Kozarima

Brijunski otoci su 1983. g. proglašeni Nacionalnim parkom, pa su se iz toga razloga prestale uzgajati mnoge životinje, čiji je život vezan za zatvoreni prostor (osim slonova koji se još nalaze tamo).

U razgledavanju otoka proveli smo 4 h, vidjeli smo mnogo, ali je sigurno da bi za detaljno upoznavanje otočja trebalo više vremena. Mnogi od nas smo prvi put posjetili Brijune i trebat će vremena srediti dojmove, jer sve ono što smo prije čuli o ovom čarobnom otočju nije ni blizu osjećaju koji se stekne nakon i tako kratkog boravka. U dva sata brodićem smo preplovili Fažanski kanal te Istarskim ipsilonom stigli do konobe "Volte" u Kozarima, gdje je organiziran ručak i oproštaj s domaćinima. Nakon izmijenjenih zdravica, poz-

drave domaćina gospodina Penteka, predsjednika Ogranka i zahvale na gostoprimstvu našeg predsjednika, bili smo spremni za povratak u Zagreb.

Prije odlaska pozvali smo naše domaćine da nas posijete u Zagrebu i da im mi na Medvednici vratimo bar dio one gostoljubivosti koju su oni pokazali prema nama.

Zahvaljujemo im, kao i Upravi HŠ što su nam omogućili ovaj krasan izlet. Zahvaljujemo i Šumarskom fakultetu i našem vozaču Marijanu, koji nas je sigurnom vožnjom vratio na Trg Mažuranića oko 21 h.

Frane Grospić

POSJET HŠD OGRANAK DALMACIJA SPLIT ŠUMARIMA ISTRE

Na sastanku UO Hrvatskog šumarskog društva ogranak Dalmacija, krajem rujna razmatrano je o stručnoj problematici, a još više o društvenom djelovanju članova našega ogranka. Uz nekoliko prijedloga kako ugostiti HŠD ogranke Bjelovar i Karlovac u listopadu, marom našeg predsjednika dr. sc. Vlade Topića, a umješnim konkretiziranjem mr. sc. Zorana Đurđevića te tehničkom izvedbom tajnika Društva dipl. ing. Ivana Melvana uslijedili su pozivi svom članstvu za planirani posjet Istri od 14. do 16. listopada. Bila je to treća organizacija posjeta šumara Dalmacije u kratkom vremenu, krajnjim rubovima Lijepe naše.

Naime, u svibnju 2003. bili smo gosti HŠD ogranaka Vinkovci i Osijek, najistočnijem gradu Hrvatske-Iloku na Dunavu (Š.L. br. 5-6, 2004), a u svibnju 2004 posjetili smo naše kolege u Dubrovniku i najjužniji kraj Hrvatske, Rt Oštro na poluotoku Prevlaci, čvrstoj utvrdi, nekad Austrougarskoj tvrđavi, na kojoj se vi-

hori Hrvatski stijeg. Sada treći put, posjećujemo najzapadniji dio domovine Poreč, zahvaljujući kolegama iz Istre, ponajviše dipl. ing. Čedomiru Križmaniću.

Naš posjet bio bi sjeverozapadni dio, gdje Mura ulazi u Republiku Hrvatsku, primjerice Sv. Martin na Muri, da nam svetac bude na pripomoći.

14. listopada 32 člana Društva, pod nadzorom Đurđević-Melvan krenula su u 10 sati autobusom prijevoznika "Otisak Tours" iz Splita, za Istru.

Ovaj put u autobusu nije bio nazočan band "Garig", ali je veseloj i ugodnoj atmosferi znatno doprinjeo naš kolega i kozer u prepričavanju šaljivih događanja dipl. ing. Branimir Baričević, od mila zvani "Baričko". Tako je naše dugo putovnje prolazilo sve dok se nismo domogli prijevoja Vratnik na Velebitu sa 700 m n/v, spustom i slalomom do "Senjske drage" prizemljili na 0 m n m, zatim krivudavom Jadranskom magistralom ubrzo ugledali robusni vijenac Čičarije s Učkom, koja se od mora uspinje nebu i Bogu s kotom od 1401 m. Kršna krška planina boranjem Dinarida, tvrdog vapnenca iz razdoblja mezozoika iz naslaga kredne formacije, svojim grebenom u dužini od 23 km, činila je bedem Istre prema istoku, te priječila izravan ulaz kopnom u pitomu relativnu visoravan istarskog poluotoka.

Ta robusna ljepotica Istre pod kojom su se rađali i umirali ljudi s obje njene strane, opjevana i ispjevana od istarskih poeta, npr. Drage Gervais-a: "Pod Učkun", kojom je oslikao prepoznatljivo i toplo Istru stihovima:

*"Pod Učkun kućice
bele,
miće, kot suzice
vele.*

*beli zidići, čarjeni krovčići
na keh vrapčići kantaju.....*

Slika 1. Brijuni, ispred stare masline

(Foto: Z. Đurđević)